

Al Saló de la Reina Regent de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia CINC DE MAIG DE DOS MIL SETZE, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió extraordinària i urgent, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores, Gala Pin Ferrando, Agustí Colom Cabau, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep M. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Joaquim Forn i Chiariello, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Gerard Ardanuy i Mata, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens i Josep Garganté i Closa, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre, a les quinze hores i trenta-cinc minuts, aquesta sessió extraordinària i urgent convocada per tractar exclusivament els acords següents:

1. **Apreciació de la urgència.**

La Sra. ALCALDESSA presenta la sessió de Ple extraordinària i urgent; i precisa que la urgència ja va ser apreciada per la Junta de Portaveus de 4 de maig de 2016 per majoria absoluta, amb els vots a favor de Barcelona en Comú, CiU i PSC, el vot en contra de Ciutadans, PP i CUP i l'abstenció d'ERC.

Indica que els dos punts de què consta l'ordre del dia es debatran com un de sol i es votaran per separat, tal com també es va acordar a la Junta de Portaveus.

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

- 2.- (3-010/2016) **RESOLDRE** les al·legacions presentades i **APROVAR** definitivament la modificació de crèdit de la pròrroga del Pressupost general de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2015 per a l'exercici 2016, consistent en crèdits extraordinaris per import de 109.800.388,15 euros i suplements de crèdit per import de 165.671.421,84 euros finançats ambdós amb romanent de Tresoreria per a despeses

generals corresponent a la liquidació del pressupost 2015 (153.161.763,29 euros) i amb capítol 9 d'ingressos (122.310.046,70 euros) i transferències de crèdit per import de 96.181.184,29 euros, de conformitat amb la distribució d'aplicacions pressupostàries que consta a l'expedient, referències comptables 16020490,16020590,16020690, 16020790,16020890 i 16050390; APROVAR la modificació de les bases d'execució vint-i-vuitena, Contractes menors; quarantena, Procediment negociat, i quaranta-quatrena, Fons de contingència, del pressupost prorrogat 2015 per a l'exercici 2016, segons annex que consta a l'expedient, i AUTORITZAR els presidents dels organismes autònoms municipals a utilitzar com a fons de finançament per al pagament de les despeses de personal corresponents a l'execució de la sentència de l'1% el romanent de Tresoreria per a despeses generals de cada organisme, sempre que hi hagi disponibilitat pressupostària, el que minorarà la quantia de 153.161.763,29 euros esmentada anteriorment, i PUBLICAR aquest acord al *Butlletí Oficial de la Província*.

3.- (F-1603) APROVAR el Pla econòmic i financer consolidat 2016-2017 de l'Ajuntament de Barcelona (exp. F-1603) que s'annexa, en virtut de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i la seva tramesa als òrgans competents de la tutela financera de l'Ajuntament de Barcelona per a la seva aprovació.

El Sr. PISARELLO destaca la importància del debat que estan a punt d'iniciar, sobretot per a la ciutadania, sobre una proposta pressupostària que ja s'ha discutit a bastament en comissions i altres àmbits.

Considera que la proposta és justa i necessària, a més d'urgent; així com solvent i rigorosa tècnicament. Remarca que aquesta proposta ja tenia el suport de diferents forces polítiques, i que avui la sotmeten a la consideració de la resta de grups municipals.

La Sra. RECASENS celebra que, finalment, després d'onze mesos de mandat, es pugui desencallar aquesta modificació pressupostària a fi de no estar sotmesos a la rigidesa d'un pressupost prorrogat.

Addueix que la negociació ha estat caòtica, i que fins i tot es pot titllar de vodevil, amb convocatòries de Ple i desconvocatòries immediatament després, improvisacions, menysteniments, xantatges i insults. Tanmateix, manifesta que el grup de CiU considera que s'han esvaït molts dubtes, atès que avui, més enllà de la modificació de crèdit, es fa un pas cap a un determinat model de ciutat.

Observa que mai un 10% del pressupost havia condicionat tant un model de ciutat, que confirma que el grup de CiU no comparteix; entén que aquesta discrepància situa el seu grup com l'única alternativa —tan sols amb un regidor menys que el Govern municipal—, però remarca que el model no és bo per a Barcelona. Considera, doncs, que al model de la vella política que ha governat la ciutat durant tres dècades avui tan sols se li afegeix el suport de qui vol capgirar-ho tot.

Reconeix que el grup de la CUP ha estat sempre clar i coherent amb el seu discurs; això no obstant, dirigint-se a la Sra. Lecha, que avui mateix ha assegurat que havien negociat “les molles de les molles”, i que es preparen per negociar el 2017 un autèntic pressupost, li adverteix que en aquella negociació el Govern no necessitarà el grup de la CUP, atès que podrà tirar endavant un pressupost aprovant-lo en comissió de govern. Per tant, considera que han estat encertats de negociar les “molles”, ja que el pa sencer no el tindran.

Igualment, considera positiu que el grup d'ERC hagi aconseguit concretar determinades inversions arran d'aquesta modificació.

Considera que el grup del PSC avui fa un pas important i decidí per un model de ciutat que el farà còmplice dels qui s'autoanomenen antisistema, i la utilització barroera de les funcions de la Guàrdia Urbana, concretament de la unitat de suport, com a moneda de canvi. Puntualitza, en aquest sentit, que avui mateix, el comissionat de Seguretat, el Sr. Recasens, reconeixia que els Mossos d'Esquadra a partir d'ara ja no requeriran la Guàrdia Urbana per a les tasques de suport. Recorda, també, que fa tot just un mes el PSC va votar a favor d'una proposició del grup del PP per demanar que les unitats de suport policial fossin mantingudes. I afegeix que el Sr. Pisarello va declarar ahir mateix que el Pla director de la Guàrdia Urbana passarà pel Plenari del Consell Municipal simplement per a l'assabentament dels grups, sense necessitat del seu suport.

Pel que fa al pla econòmic i financer, confirma que també amb la seva complicitat s'aprovarà que el 2016 es tanqui amb dèficit, cosa que implica retallades, i avança que estaran molt atents en aquest sentit.

La Sra. MEJÍAS recorda als membres del Consistori i a la ciutadania que la decisió que proveeix els serveis públics de la seva dotació pressupostària és la més important que pren el Ple de l'Ajuntament de Barcelona anualment, i que en aquest cas s'ha pres mitjançant un procés agònic, vergonyós i amb un mercadeig constant de partides pressupostàries en benefici dels interessos partidistes dels futurs socis de govern, i en alguns casos fins i tot amb interès personalista.

Al·lega que no aprecien la urgència d'aquest procés, que fa prop d'onze mesos que dura i que ha patit diverses suspensions arran d'altres prioritats de l'equip de govern.

Justifica el vot contrari de Ciutadans a aquesta modificació pressupostària, essencialment perquè es va menystenir del tot la seva proposta que es fes a partida per partida, tenint en compte els interessos generals de la ciutadania, i per consens dels grups municipals, altrament el Govern va continuar amb un mercadeig de partides pressupostàries en interès partidista.

Afegeix que una altra raó que avala que no donin suport a aquesta modificació és la pèrdua de confiança en el Govern a l'hora de gestionar els recursos públics, tal com ja van manifestar amb motiu de l'anterior modificació pressupostària, a l'aprovació inicial de la qual van donar suport perquè es va assegurar que es destinaria una part important a polítiques socials, que després no es va complir.

Posa de manifest que no és només el seu grup qui ha perdut la confiança en el Govern, i assenyalava que el mateix interventor municipal ha fet fins a tres informes, i diversos advertiments, sobre els perjudicis, límits i problemes de gestió que comporta un pressupost mitjançant modificacions pressupostàries i, fins i tot, ha advertit el Govern que posa en risc la liquiditat de les arques municipals i el pagament a trenta dies als proveïdors.

Destaca que aquestes rectificacions contínues a què es refereix l'informe de la Intervenció posen de manifest que cada nova modificació pressupostària és un pedaç que no fa altra cosa que disposar de partides que ja estaven compromeses, i assegurar-se el suport dels grups municipals a qui s'ha apel·lat. Precisa, en aquest sentit, que ERC i el PSC ja han establert els seus comptes, però encara resta per esbrinar què hi ha al darrere de l'abstenció del grup de la CUP que permetrà de tirar endavant la modificació pressupostària, ja que entén que la proposta que se li ha fet és absolutament insuficient i no fa variar en res la negativa de suport que va

manifestar aquesta formació dilluns passat.

Diu que Ciutadans hauria votat a favor de la modificació si en comptes d'excloure bona part del Consistori, el Govern hagués volgut arribar a acords sobre prioritats d'interès general per al conjunt de la ciutadania i, sobretot, quant a prioritats en matèria d'inversió. Confirma que hi haurien votat a favor si la modificació pressupostària no provoqués problemes de liquiditat, tal com ha avisat l'interventor. Igualment, diu que hi haurien donat suport si el seu objectiu hagués estat una de les principals prioritats de la ciutadania i la creació d'ocupació; altrament, han pogut constatar que amb aquesta modificació es redueixen partides pressupostàries destinades a la generació d'activitat econòmica i a la creació d'ocupació.

Continua donant arguments pels quals haurien votat favorablement la modificació pressupostària, entre els quals si no haguessin confirmat els greus desequilibris en inversions als districtes; o si no suposés tutela i submissió financera de les arques municipals a la Generalitat. En aquest sentit, reconeix la feina del Sr. Bosch en benefici del vicepresident de la Generalitat, que té força problemes pel que fa a la gestió econòmica, i que amb això garantirà que Barcelona continuï fent-li de prestamista.

Finalment, assegura que haurien votat favorablement aquest punt si haguessin confirmat que el Govern pretenia mantenir la promoció empresarial i internacional de la ciutat; altrament, el Govern ha modificat partides pressupostàries passant-les de l'àmbit de la promoció econòmica al de Presidència, amb un clar biaix ideològic.

Conclou que arran d'aquestes actuacions han perdut la confiança en el Govern municipal, i perquè no ha atès cap de les propostes i al·legacions que han presentat, motiu pel qual votaran en contra d'aquest punt.

El Sr. BOSCH reconeix que ha costat molt arribar fins a aquesta modificació pressupostària, i es felicita perquè finalment la puguin aprovar perquè és un benefici per a la ciutat. Precisa que hi han fet aportacions remarcables, i considera que el fet que avui s'aprovin aquests comptes de la ciutat suposa un motiu de tranquil·litat i d'estabilitat.

Afegeix que aquesta modificació recull els mínims indispensables que el seu grup va exigir a fi de votar-hi favorablement; que s'ha fet una aportació decidida a fi que la L10 de metro arribi al passeig de la Zona Franca, o perquè es pugui començar a desencallar el trasllat de les presons Model i Trinitat Vella, així com inversions en les escoles municipals.

Consideren, per tant, que la ciutat hi guanya amb uns pressupostos més socials, ben dissenyats pel Govern municipal i millorats amb les aportacions que hi ha fet el grup de la CUP en el darrer moment com el carnet ciutadà, una conclusió de la taula del *top manta*; igualment, remarca les coincidències amb les demandes del seu grup quant a les millores en el Servei d'Informació a la Dona, creat per iniciativa d'ERC; o el cens d'habitatges buits que el seu grup va demanar el darrer ple.

També celebra, a banda d'aquestes coincidències, la capacitat d'acord demostrada en aquests pressupostos; en aquest sentit, posa en relleu que, com a mínim, tres de les forces emergents de la ciutat que van donar resposta les darreres eleccions municipals a l'anhel de canvi real i profund, s'han posat d'acord, com també ha succeït a Badalona, Sabadell o Cerdanyola. Per tant, entén que és essencial que no es traeixi aquesta voluntat popular.

Addueix que han tingut moltes oportunitats per tirar endavant aquest canvi real, entre les quals la mateixa investidura, l'aprovació de les ordenances fiscals, o

avui mateix els comptes de la ciutat. Tanmateix, alerta que arriba un moment en què les oportunitats s'acaben.

Remarca, doncs, que ara tenen l'eina, però és essencial la manera com s'aplica. I fa avinent a l'alcaldeessa que a partir d'avui haurà de triar com ho vol fer i amb qui; que pot triar entre el somni expressat a les urnes o la decepció, entre el futur o el passat, entre la nova política o la vella, entre l'esperança republicana o els qui sempre han manat a la ciutat.

El Sr. COLLBONI replica al Sr. Bosch que en aquesta ciutat sempre ha manat qui la majoria de barcelonins i barcelonines ha decidit, que durant trenta anys han estat alcaldes socialistes i majories d'esquerra en governs de coalició.

Feta aquesta observació assenyala que a Barcelona hi ha pràcticament noranta mil persones a l'atur, quaranta-cinc mil de les quals no reben cap prestació; hi ha cent disset mil treballadors autònoms que intenten obrir-se camí en una conjuntura de crisi encara existent; i hi ha un 15% de famílies amb rendes molt baixes, mentre que abans de la crisi aquest percentatge era del 4%.

D'altra banda, destaca que aquest ajuntament té uns comptes públics sanejats i una ciutat amb potencial i dinàmica de creació d'ocupació. Això no obstant, remarca que tenen el problema de la fragmentació política municipal, i assegura que la ciutadania no els perdonaria que per qüestions de partidisme posessin per davant l'interès de curt termini als interessos de ciutat.

Puntualitza que és això el que avui s'està debatent; si la institució està bloquejada malgrat que disposa dels recursos i les competències per fer front a la sortida de la crisi o no. Remarca que durant el mandat passat, el grup del PSC va afavorir també l'aprovació dels pressupostos perquè el superàvit no es quedés al calaix de l'Ajuntament i es posés al servei de les persones, la reactivació econòmica, la creació d'ocupació i per al reequilibri de les desigualtats provocades per la crisi.

Destaca que això mateix és el que fan avui, a partir de la diagnosi del bloqueig que pateixen, constatant que les coses es poden fer millor pel que fa al diàleg entre els grups i en la cerca de consensos i, sobretot, que es poden agilitar, atès que estan arribant tard a molts acords.

Insisteix que tot això es pot fer perquè hi ha majories possibles en aquest Ple que permeten tirar endavant projectes de ciutat; per tant, demana que, com a mínim un cop cada tres mesos, facin l'esforç de pensar en la ciutat, no en clau de rèdits immediats sinó a més llarg termini. Subratlla que això és el que ha fet i que fa el seu grup.

Així, assenyala que aquest vot favorable que avui emetran a la modificació pressupostària no és un sí a un govern determinat, sinó a cobrir totes les demandes de beques menjador de la ciutat; a donar resposta a totes les urgències residencials per a la gent gran; un sí als veïns que volen que s'iniciï la cobertura de la ronda de Dalt; a començar a pacificar la Meridiana; a executar les obres de Pere IV; a començar a implantar la sisena hora d'anglès a les escoles; un sí als zero impostos per a nous autònoms el primer any d'activitat; i perquè el metro arribi als barris de la Marina, fent una excepció històrica, ja que és responsabilitat del Govern de la Generalitat. El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ indica que es reserven el temps per al segon torn d'intervencions, a l'espera que el ponent del Govern faci una defensa més exhaustiva d'aquest punt.

La Sra. ROVIRA es remunta a la constitució del nou Consell Municipal, el de juny de l'any passat, i el fet que després de quatre anys de govern de CiU s'obria la possibilitat de l'alternativa de govern amb un model de ciutat on sigui possible una

vida digna.

Remarca que molts veïns i veïnes de la ciutat van votar per aquesta alternativa, deixant de banda la possibilitat de l'alternança de govern, però lamenta que durant els onze mesos del mandat han pogut constatar que, en realitat, Barcelona en Comú ha optat massa sovint per l'alternança. Així, ha demostrat que preferia l'estabilitat institucional abans que capgirar l'estat de coses en aquesta administració i els seus organismes; i, força vegades, ha al·legat la minoria de govern per tractar d'explicar determinades decisions continuïstes.

Entén que aquest relat pot anar bé al Govern per intentar enganyar la ciutadania que no coneix el funcionament municipal, però no els qui el coneixen des de dins. Creu que tothom ha de saber que la competència de les decisions que es prenen en comissió de govern és exclusivament del Govern municipal i no necessita ningú; per tant, li demana que reflexioni si l'entrada del PSC al Govern de la ciutat és necessària per tirar endavant les polítiques de canvi que propugna el govern o, altrament, sentència els ja escassos anhels per fer realitat una etapa nova en aquest ajuntament, i impulsar un model de ciutat que posi en el centre la ciutadania i que governi per a les classes populars; un govern que no governi per a tothom, sinó que sigui conscient de a qui es deu i per què; capaç de capgirar el model desenvolupat pel PSC, ICV-EUiA i ERC, que els han portat on són ara. En definitiva, els recorda que haurien de ser un govern que governa per a les classes populars. I avança que el grup de la CUP no avalarà el continuisme maragallista.

Quant a la modificació pressupostària que els ocupa, recorda que van plantejar deu eixos perquè fos de ruptura i trenqués les dinàmiques neoliberals que han regnat al Consistori com a mínim d'ençà del 1992.

Finalment, després de la primera negativa per part del govern a una primera proposta, i de les tretze assemblees de CUP - Capgirem Barcelona, han negociat. Remarca, en aquest sentit, que no es tractava d'una negociació sobre la base de qüestions únicament econòmiques, sinó principalment polítiques. Precisa que es tracta de propostes que no suposen un gran moviment de partides, sinó que posen damunt la taula eixos programàtics clau tant de la CUP com de Barcelona en Comú, així com les diferents iniciatives aprovades pel Govern municipal.

En conseqüència, consideren que el Govern hauria d'haver assumit les propostes de la CUP d'entrada, que la negociació no era necessària, atès que públicament el Govern havia anunciat les mesures que els havien proposat. Malauradament, però, s'han vist obligats a negociar el programa de Barcelona en Comú i els compromisos que havia pres amb la ciutadania.

Afirma que estan sorpresos, i alhora consideren que aquesta situació hauria de fer reflexionar el Govern sobre el viratge de Barcelona en Comú.

Afegeix que la CUP és plenament conscient que han negociat molles —55 milions d'euros anuals—, però que milloren en certa manera les condicions de vida de les classes populars; consideren que aquestes “molles” donen veu a les dones i serveixen per fer el camí cap a una ciutat inclusiva mitjançant el carnet de ciutat. Destaca que han aconseguit posar damunt la taula allò que el Govern era incapaç: les municipalitzacions de serveis bàsics i essencials de la ciutat.

Conclou que ara han negociat molles, però avisen que de cara als pressupostos del 2017 voldran el pa sencer; voldran uns pressupostos valents, sempre que vulguin el suport de la CUP; pressupostos que serveixin per capgirar el model de ciutat.

Assenyala que malgrat les pressions rebudes, des del xantatge emocional, passant per l'insult i el menyspreu pel seu moviment assembleari, han estat capaços de tenir un debat pausat i han decidit de no bloquejar aquesta modificació

pressupostària, motiu pel qual s'abstindran. Justifica aquest posicionament des d'una òptica global dels projectes que es desenvoluparan amb els 275 milions d'euros, i en cap cas perquè s'hagin assolit els objectius que pretenien com a formació.

Finalment, demana al Govern que escolti, que no menteixi a la ciutadania amb infografies fetes a corre-cuita i que no són certes. I recorda que la CUP - Capgirem Barcelona estarà amatent a l'acció del Govern i que no avalarà mentides, i que lluitaran pel gir a l'esquerra que necessita Barcelona per construir una ciutat per viure.

El Sr. PISARELLO enceta la seva intervenció posant de manifest que li ha sorprès que no hagi estat el cap de l'oposició qui fes la intervenció avui i que l'hagi delegada en la regidora d'Unió, la Sra. Recasens.

Comprèn la posició de la Sra. Recasens en assumptes econòmics, que no és antisistema però sí "extrasistema", i entén que hauria de vigilar a qualificar altres grups d'antisistema, especialment en el cas de la CUP. En aquest sentit, li recorda que el president Puigdemont està investit, també, amb els vots de la CUP, i que actualment hi negocia uns pressupostos; i afirma que Barcelona en Comú no tan sols no s'avergonyeix del seu suport, sinó que subscriu molts dels seus plantejaments.

Admet que no comparteixen el mateix model econòmic que defensa la Sra. Recasens, tot i que reconeix que és força coherent en la seva defensa i no canvia d'arguments, tot i que voldria saber si aquest plantejament és compartit pel cap de l'oposició i per tot el grup de CiU.

Quant al plantejament de la Sra. Mejías, està d'acord amb ella pel que fa a la importància del debat pressupostari, i assegura que els hauria agradat arribar a acords sobre partides molt concretes, que entén que hauria estat possible, tanmateix, valoren que la proposta de Ciutadans no és la que la ciutat necessita. I remarca que no estan d'acord en l'ambició del pressupost perquè no tenen el mateix model de ciutat. Així, consideren que el que defensa ciutadans continua mirant a l'IBEX 35 i no pas al teixit social i productiu de la ciutat.

Insisteix que els pressupostos que presenten són rigorosos i solvents, i demana a la Sra. Mejías que, si més no, faci confiança a l'opinió dels tècnics i de la Intervenció, que no s'ha cansat de dir que la proposta és solvent, avalada fins i tot per les agències de qualificació del deute, que no han vist en la proposta pressupostària cap problema en termes de solvència.

Adreçant-se al Sr. Bosch, diu que agraeix molt les seves paraules, i assegura que Barcelona en Comú també està compromesa que el somni continuï viu, però constata que perquè sigui possible és molt important que les forces d'esquerra del Consistori es posin d'acord.

Celebra que la Sra. Rovira hagi reconegut que la modificació pressupostària significa, si més no, poder disposar de "molles", i assegura que no seran molles per a un sector de la població barcelonina; així, no gosa denominar així els increments dels ajuts al lloguer o a les dones, avançar en el carnet de ciutat o la remunicipalització de serveis. Igualment, es felicita per les aportacions que ha fet el grup de la CUP, que considera que han millorat molt la proposta pressupostària i que hi han introduït canvis necessaris. Remarca, però, que queden tres anys de mandat i confia que puguin arribar a acords durant aquest temps.

Finalment, manifesta que hauria volgut respondre al Sr. Fernández Díaz, però no ho pot fer perquè ha reservat la seva intervenció per al segon torn de paraules.

La Sra. RECASENS es refereix, en primer lloc, al vot favorable del grup

d'ERC, i puntualitza que avui no voten pas un pressupost, sinó una modificació de crèdit.

Considera que al Sr. Pisarello li manquen arguments quan debat amb ella, ja que sempre ha de recórrer a la seva pertinença a Unió Democràtica, i li recorda que pertany a un grup municipal i que ella és la mateixa que quan es va aprovar, amb el suport del PSC i d'ERC, el pressupost que el Govern de Barcelona en Comú manté prorrogat.

Entén que el Sr. Collboni ha fet una bona anàlisi, però creu que erra el tret, atès que avui dóna suport a un model que no redistribuirà la riquesa. Igualment, creu que el PSC dóna suport a eixos programàtics i polítics, no pas a quanties econòmiques.

Destaca que uns grups han defensat l'alternança i altres l'alternativa, dos models antagònics que no fan altra cosa que confirmar que en el Consistori hi ha més fragmentació, més incomoditat i més agressivitat que mai; i pregunta al Sr. Collboni si se sent còmode amb les “molles” de la CUP; o si la Sra. Alcaldessa se'n sent de coincidir amb el grup que va acusar fa uns mesos de corrupció estructural. I pregunta a la Sra. Rovira si ella, al seu torn, se sent còmoda amb qui no capgira res.

Ratifica que avui ha pogut constatar massa incomoditats i massa empassar-s'ho tot, i creu que no es pot governar d'aquesta manera.

Admet que amb aquesta aprovació s'hauran aconseguit algunes “molles” — les suficients per no capgirar res— a fi de donar tràmit a la modificació de crèdit, i per posar contra les cordes un govern feble i incapaç de liderar la nova política.

La Sra. MEJÍAS replica al Sr. Pisarello que els pressupostos que proposa el Govern no són ni rigorosos ni solvents, i li demana que rellegeixi els informes de la Intervenció.

Insisteix en l'opinió que el que el procés ha estat és un mercadeig per part d'aquells a qui els convé donar suport a aquesta modificació en benefici dels seus interessos personals.

Puntualitza, en aquest sentit, que el Sr. Bosch parla d'anhel de canvi quan fa trenta anys que la seva formació ha tingut responsabilitats de govern a la ciutat; o el Sr. Collboni, que ha condicionat el suport del PSC amb la seva entrada al Govern. I, d'altra banda, el fet que el grup de la CUP reconeix obertament que la modificació són només molles.

El Sr. BOSCH fa avinent al Sr. Pisarello que el grup d'ERC comparteix l'anhel de canvi i l'esperança sorgida de les urnes, però no sap si la millor manera de dur-lo a terme és fent govern amb qui ha governat la ciutat trenta-dos anys seguits. Admet que és legítim, però també molt complicat. Precisa que el que avui voten és una modificació de crèdit sobre una pròrroga d'un pressupost del govern Trias, i per aquest motiu entén que és possible parlar i arribar a acords. Per tant, no entén que es pugui estar en contra d'uns pressupostos que preveuen aportacions per a projectes que el Govern de la Generalitat vol tirar endavant per a la ciutat.

Recorda a la Sra. Mejías, que els acusa de submissió financera, que el 50% d'impostos que paguen a l'Estat mai no retornen. Replica, ja que també els acusa de mercadejar en interès propi, si és que Ciutadans no vol que el metro arribi a la Zona Franca o que es facin equipaments en el solar de l'antiga presó Model a l'Eixample; i constata que, de moment, Ciutadans ha votat *no* a tot això.

El Sr. COLLBONI assegura que se sent molt còmode, i afirma que és absolutament coherent amb el que defensa el seu partit i el programa amb el qual es

va presentar a les eleccions municipals, i amb el que avui estan votant, que puntualitza que inclou moltes de les mesures acordades amb el grup de CiU a fi de desbloquejar i acabar molts projectes endegats; i, sobretot, per no jugar al partidisme i que no s'hagin de trobar amb una situació com la que hi ha al conjunt de l'Estat o a Catalunya d'aquí a uns mesos, de bloqueig institucional per partidisme.

Assegura que estan fent un esforç de responsabilitat, i de pensar en els recursos municipals per posar-los en benefici de les persones.

Retreu que hi hagi qui vol brega amb el grup del PSC, però recorda que ara estan parlant de la manera com la ciutat destina recursos a qüestions objectivament bones. En aquest sentit, recorda que, més d'una vegada, s'ha parlat de l'oportunitat de fer paquets d'inversió a fi d'evitar, justament, el vot polític. I pregunta si consideren que votar favorablement aquesta modificació pressupostària significa avalar un govern o, altrament, uns bons continguts; i planteja si estan disposats a votar-los si se separen un per un, d'una banda la cobertura de les rondes i, d'altra banda, l'arranjament de Pere IV, per posar un exemple.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ observa que les dues intervencions del Sr. Pisarello en defensa de la modificació pressupostària que els ocupa han estat, la primera, per saludar els membres del Ple, i, la segona, per criticar l'oposició.

Entén que un punt d'aquesta envergadura requereix una defensa acurada, però no ha estat així i considera que, tal vegada, respon al fet que el Govern és incapaç de donar prou explicacions de per què a dia d'avui encara no tenen uns pressupostos definitius.

Creu que si és així no és pas per una qüestió de majories o de fragmentació política del Consistori, sinó per la manca de coratge de l'alcalde, que podria haver presentat a finals de 2015 els pressupostos per a enguany vinculats a una qüestió de confiança.

Critica, doncs, que el Govern opti per presentar una modificació pressupostària sense ambició i clarament insuficient, amb un impacte del 12% del pressupost prorrogat pactat pel govern anterior amb el PSC i ERC.

Pregunta a l'alcalde on és el seu sentit social, i si sap que la modificació pressupostària representa en despesa social únicament el 9%, 24 milions d'euros, que a la vegada és tan sols l'1% del pressupost municipal prorrogat vigent. Qüestiona on és el compromís amb els barris que proclamava Barcelona en Comú, ja que únicament el 35% d'aquesta modificació es destina a inversió als barris.

Tanmateix, remarca que amb aquesta modificació pressupostària es consolida la reducció de les inversions en el conjunt de la ciutat, que serà del 15%; i afegeix que segons el Pla econòmic i financer que s'ha de sotmetre a consideració del Ple, les inversions disminuiran en el trienni 2015-2017 d'un 41%, 190 milions d'euros menys.

Recorda a l'alcalde el seu compromís amb la participació veïnal i de les entitats, però remarca que cap veí ni cap entitat han presentat al·legacions a la modificació pressupostària de 275 milions d'euros; i s'han rebutjat totes les que hi ha presentat el grup del PP. I precisa que l'única participació ha estat la de la militància de la CUP.

Continua la seva intervenció amb un seguit de reflexions, entre les quals, que Barcelona i el seu ajuntament no poden ser hostatges de la CUP; i afegeix que les "molles" que ha aconseguit són un percentatge de la modificació testimonial, del 0,2%.

Manifesta que també haurien volgut que els expliquessin l'abast del carnet de ciutat que volen implantar, amb una despesa de set-cents mil euros enguany, i tres

milions el vinent. Pregunta si ha de servir per regularitzar els immigrants irregulars, o l'activitat il·legal dels manters, llauners o ferrovellers.

Reitera que el Govern municipal ha convertit Barcelona en hostatge de la CUP i, a més, pretén que l'Ajuntament substitueixi la Generalitat pel que fa a les seves obligacions amb Barcelona; és a dir, han convertit aquesta administració en el seu caixer automàtic, cobrint tota la despesa que li correspon, com ara l'L9 i l'L10 del metro o el trasllat de les presons.

Diu que no té intenció d'entrar en les discrepàncies partidistes com les d'ERC i el PSC, socis ahir, adversaris demà, capaços de fer una cosa i la contrària, de votar els pressupostos de l'alcalde Trias i la modificació de la Sra. Colau, i diu que considerava que defensaven altres projectes de ciutat.

Afegeix que tampoc no estan disposats a emprar la hipocresia de la CUP, que és la formació política que a dia d'avui té més poder de decisió, que decideix al Parlament de Catalunya, que investeix l'alcaldesa de Barcelona i el president de la Generalitat per després criticar-los a tots i dir que les coses que es fan són patètiques. Altrament, considera aquesta formació responsable de les mancances i les no-rectificacions de les polítiques que perjudiquen la ciutadania.

Diu a l'alcaldesa que confien que sigui més coherent, i que intervingui en un ple per explicar com ha utilitzat aquesta modificació pressupostària de manera vergonyosa per vendre la Guàrdia Urbana, i el seu paper estratègic a la ciutat, per aconseguir el suport de la CUP.

La Sra. ROVIRA fa avinent que no respondrà les argumentacions que acaba de fer el Sr. Fernández Díaz i al racisme que desprenen, com constaten les observacions que acaba de fer respecte al carnet de ciutat.

Pel que fa als comentaris sobre les “molles” que ha fet el Sr. Pisarello, puntualitza que aquestes “molles” han contribuït a millorar la proposta prèvia, però no les consideren la clau per capgirar el model neoliberal sobre el qual s'ha construït la ciutat.

Manifesta que el grup de la CUP tenia uns objectius que anaven molt més enllà i que no s'han assolit, motiu pel qual s'abstenen en aquest punt.

El Sr. PISARELLO agraeix el vot favorable dels grups del PSC, ERC i també l'abstenció de la CUP, que ha fet un esforç per no bloquejar la proposta.

Addueix que troba trist i molt sol el Sr. Fernández Díaz, i lamenta que argumenti en els termes que ho fa, i avança que li preguntarà qui li fa els números en funció dels quals fa la seva descripció de la realitat, i diu que confia que no sigui la mateixa persona que els fa per al president del Govern de l'Estat.

Reconeix que ha estat un any de grans expectatives i de moltes esperances, en què milions de persones han sortit al carrer i han acudit a les urnes per exigir nous aires, noves polítiques i maneres noves de fer. Altrament, constata que també han percebut molta arrogància, nervis i desdeny entre els qui sempre han manat en aquesta cambra i fora; i entre tots aquells que interessadament s'entesten a demostrar que qualsevol canvi està condemnat al fracàs i que els nous que arribin acabaran fatalment convertint-se en un més dels de sempre.

No obstant això, considera que estan demostrant que les coses poden ser d'una altra manera, no només perquè les institucions s'hagin emplenat de gent comuna, no provinent de les famílies de sempre, i sense vincles amb els grans poders fàctics, sinó també perquè les polítiques de fons, aquelles que afecten les condicions de vida de la gent, comencen a ser unes altres. En aquest sentit, remarca que l'octubre de l'any passat van demostrar que es podien fer polítiques alternatives en

molts àmbits, començant pels impostos i pressupostos, i que els diners de tothom podien servir no només per fer més sinó millor i de manera diferent.

Concreta que van decidir, en primer lloc, que els cent milions d'euros de superàvit no podien quedar a la caixa, però se'ls va dir que no ho podien evitar perquè no es podia superar l'asfixiant "Llei Montoro", aprovada per CiU i el PP; ni existia cap manera de desafiar les exigències d'austeritat que la troica ha imposat a tots els pobles del sud d'Europa. Tanmateix, confirma que ho van fer, cosa que va permetre finançar un pla de rescat social destinat a la gent que pitjor ho passa arran de la crisi. Precisa que el pla incloïa, entre altres mesures, més beques menjador, un creixement exponencial de les ajudes per a habitatge a famílies sense ingressos, o la multiplicació dels plans d'ocupació.

Continua dient que el desembre de 2015 els van acusar de no tenir una política fiscal pròpia, i van aprovar unes ordenances que significaven un gir a la política impositiva de CiU amb el bloqueig dels increments indiscriminats en el rebut de l'IBI, i l'impost es va congelar a la majoria de contribuents i es va incrementar a una petita minoria rica, cosa que va servir per assistir les famílies amb rendes més baixes. Afegeix que es van aprovar ajudes fiscals en l'àmbit de la cultura, del petit comerç, dels autònoms i les associacions veïnals; i remarca que tot plegat està contribuint a forjar un model fiscal barceloní propi, més just i més redistributiu.

Posa en relleu que ara, quan molts ja anunciaven un nou fracàs, s'aprova una nova proposta pressupostària amb la qual destinaran 275 milions d'euros més a inversions socials i als barris. Remarca que aquest canvi, si es compara amb qualsevol altra ciutat de l'Estat, és enorme, ja que comporta un augment del 33% de les polítiques de servei i promoció social, del 6% de les partides destinades a dinamitzar l'activitat econòmica i a impulsar l'ocupació de qualitat, i més recursos per als districtes.

Admet que hi ha qui té la voluntat de minimitzar aquesta transformació apel·lant a falses polèmiques i titulars esbiaixats, però creu que la ciutadania s'hauria de fixar en avenços concrets, entre els quals l'arribada del metro a barris postergats de la Zona Franca, 3.500 infants amb més i millor alimentació, la inversió en habitatge de lloguer social, increment de l'abast del servei de teleassistència per a la gent gran, la dignificació del treball invisible de moltes dones, el creixement dels programes de salut comunitària, l'impuls decisiu a l'economia cooperativa, el programari lliure o les polítiques contra la violència masclista. I destaca que tot plegat s'ha fet sense cap retallada, i amb un govern de només onze regidors i regidores, que ha comptat amb el suport, moltes vegades crític, dels grups d'ERC, del PSC i de la CUP.

Entén que aquest front ampli i plural fa perdre la son als qui voldrien una ciutat conservadora, paralitzada pel fatalisme i condescendent amb la desigualtat creixent; altrament, creu que s'ha demostrat que quan s'anteposen les necessitats de la majoria a les sigles, allò que és difícil o fins i tot sembla impossible, es pot aconseguir.

Reconeix que falta corregir i millorar moltes coses per estar a l'altura de les demandes ciutadanes; malgrat tot, afirma que avui tenen raons, modestes però sòlides, per alçar-se contra la resignació i els qui s'obstinen a instal·lar-se en el mantra "tots són iguals".

Manifesta que enfront dels profetes del desànim i de l'apocalipsi, Barcelona avui vol llançar un missatge d'esperança a les altres ciutats de Catalunya, d'Espanya i d'Europa, i postil·la que, transcorregut un any, poden demostrar que *es pot*, que hi ha alternatives que estan construint ara i aquí amb valentia, audàcia, aliança i sense demanar permís als privilegiats de sempre.

En acabar els torns d'intervenció, la Sra. ALCALDESSA agraeix l'esforç dels grups que han fet possible l'aprovació d'aquesta ampliació pressupostària important per a la ciutat, no pas per a un partit.

S'APROVEN els dos dictàmens en debat amb el vot en contra dels Srs. Trias, Forn, Ciurana, Ardanuy, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs i Vila, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz i Mulleres i la Sra. Esteller, i l'abstenció del Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les setze hores i vint-i-cinc minuts.